ÇATLAK SIRT TİPİ LAMİNALI TRAVERTEN-TUFA ÇÖKELLERINİN OLUŞUMU, MIKROSKOBIK ÖZELLIKLERİ VE DIYAJENEZI, KIRŞEHIR, İÇ ANADOLU

Eşref ATABEY'

ÖZ.- Kırşehir merkezi Kuşdili ve Kayabaşında kuzeydoğu-güneybatı yönlü açılma çatlağı boyunca sırt tipi traverten-tufa çökelleri yer alır. Traverten-tufa sırtı yaklasık 800 m uzunluğunda. 10-30 m genişliğindedir. Çatlaktan çıkan kalsiyum bikarbonat ve minerallerce doygun sıcak yer allı suyu, çatlağın duvarlarında ve her iki yanında sarı, turuncu, kahverengi, krem renkli traverten kabukları çökeltmiştir. Çatlak duvarlarında çatlağa paralel sık dokulu ve sert, laminali ve ince tabakalı traverten kabukları çökeltmiştir. Çatlak duvarlarında çatlağa paralel sık dokulu ve sert, labuklar. boşluklu, süngerimsi tufa özellikli çökelme gerçekleşmiştir. Sıcak su kökenli bu traverten-tufa çökelleri içerisinde yaygın olarak çalı benzeri milimetre ve santimetre boyutunda mikroskobik yapıları bulunur. Bunlar, 1- Dentritik yapılar ile 2- Kristal demetleridir. Dentritik yapılar mikritik agregatlı, çalı kümesi, kamış demeti, ufak dal şekillidirler. Dallar arası kalsit kristallidir. Kristal demetleri ise bıçak şekilli, kaba kristalli, lifsi ışınsal kristal yapılarıyla karakterizedir. Dentritik yapılan yaygın olarak çatlağın her iki yamacındaki lamınalı kabuklarda ve mikroteras havuzlarında gelişmiştir. Kristal demetleri ise kimyasal çökelme ile gelişmiş olup. çatlak duvarlarına paralel lamınalı kabuklarda bulunur. Lifsi kristallerin c-eksenleri boyunca prizmatik kristaller ve onlarında üzerinde süper kristaller gelişmiştir.

GiRiS

Travertenler karstik, hidrotermal kaynaklar, küçük nehirler ve bataklıklarda organik ve inorganik işlemler sonucu oluşan kalsiyum karbonat birikimleridir. Değişik renklerde, süngerimsi, sık dokulu ve kristal yapıları gösterirler. Kalsitik tufa, kalk tufa, sinter kabuk, bitki tufası gibi adlarla anılırlar. Ancak tufa ile traverteni birbirinden farklı kılan özellikler bulunmaktadır. Pedley (1990) tarafından tufa; yüksek gözenekli, süngerimsi, yapraksı ve odunsu dokulu soğuk su karbonat depositlerini tanımlamada kullanmıştır. Buna karşın traverteni oldukça iyi taşlaşmış spari kalsit dokulu, diyajenetik eski kalkerli tufa çökeli olarak tanımlamıştır.

Traverten ve tufaların sınıflaması, oluşum ortamları, kökenleri, diyajenezi hakkında araştırmalar yapılmiştır (Julia, 1983; Chafetz ve Folk, 1984; Pedley, 1990; Ford ve Pedley, 1996; Pentecost, 1990; Evans, 1999; Chafetz ve Guidry, 1999; Guo ve Riding, 1994, 1998). Türkiye'deki travertenlerin oluşumu, yası mikroorganizma etkileri, çökelme kinetiği gibi çalışmalar Pamukkale (Denizli) travertenleri üzerinde yoğunlaşmıştır (Pentocost ve digerleri, 1997; Altunel ve Hancock, 1993; Ekmekçi ve diğerleri, 1995; Altunel, 1996). Ayrıca Mut (Mersin) traverten içi pizolitlerin özellikleri Atabey (2002) ve Sıcakçermik (Sivas) traverteninin petrografisi Tekin ve diğerleri (2000) tarafından çalışılmıştır.

Tufa çökelleri otokton kökenli ve klastik kökenli olmak üzere Pedley (1990) tarafından iki sınıfa ayrılmıştır. Chafetz ve Folk (1984) traverten birikimlerini beş sınıfa ayırmıştır. Bunlar, 1- G6l depositleri, 2- Tümsek ve koniler, 3- Teraslı tümsekler, 4- Çatlak sırtları, 5-Şelale veya çağlayan depositleridir.

^{*} MTA Genel Müdürlüğü, Jeoloji Etütleri Dairesi. 06520 Balgat-Ankara

Bu sınıflamaya giren çatlak sırt tipi traverten örneği Kırşehir'de bulunmaktadır (Şek. 1 ve Levha-I. şek. 1). Çatlak sırt tipi traverten

Şek. 1- Yer bulduru haritası

oluşumu daha önce Pamukkale'de incelenmiştir. (Altunel, 1996). Kırşehir Kuşdili ve Kayabaşı mahallelerinde kuzey-güney yönlü çatlak boyunca oluşmuş sırt tipi traverten-tufa çökelleri yer alır (Şek. 2). Sıcak su çıkışlarıyla ilgili olarak bu alanda MTA tarafından sıcak su sondajları yapılmış ve suyun özellikleri verilmiştir. (Özmutaf ve Didik, 1992; Didik ve Tekin, 1995).

Travertenden alınan örneklerin mikroskobik özelliklerine bakıldığında bir kısım yapıların dentritik şekilli bir kısmının ise kristal demetleri şeklinde olduğu görülmektedir. Bu yapıların özelliklerini, oluşumunu ve diyajenetik özelliklerini vermek, bunların traverten-tufa çökelimindeki rolünü ortaya koymak çalışmanın amacını oluşturur.

Çalışmanın amacına uygun olarak traverten-tufa kütlesinin farklı yerlerinden çatlak sırtından dışa doğru sistematik örnekler alınmıştır. Bu örnekler Polarizon Mikroskobu ve Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM) altında incelenmiştir. X-Ray analizleri yapılmıştır. Kaynak suyu ile traverten çökel ilşkisini kurmak için sondaj lokasyonları deneştirilmiştir.

GENEL JEOLOJİ

Çatlak sırt tipi traverten; Kırşehir masifinin güneyinde kuzeydoğu-güneybatı yönlü faylar ile doğu-batı yönlü fayların kesişim yerlerinde depolanmıştır. Kırşehir kuzeyi, doğusu ve güneybatısında Paleozoyik yaşlı mermer ve şistlerden oluşan Kırşehir metamorfik kaya birimleri yer alır (Şek. 3). Kırşehir'in güneyba tısında, Kılıçözü dere batısında kalan alanda yüzeyleyen, Üst Kretase yaşla Baranadağ qranodiyoriti ile Alt Eosen yaşlı cakıltası, kum-

Şek. 2- Traverten-tufa kütlesinin konumunu gösteren harita (Kara, 1991 den düzenlenmiştir.)

taşı ve kireçtaşından oluşan Baraklı formasyonu yüzeylenir (Kara, 1991). Bu kaya birimleri Üst Miyosen-Pliyosen yaşlı çakıltaşı, kumtaşı, çamurtaşı ve tüfitten oluşan Kızılırmak formasyonu tarafından örtülmektedir (Şek. 2 ve 3) (Kara, 1991). Kılıçözü dere boyunca alüvyon vardır. Traverten Kızılırmak formasyonu üzerinde Kılıçözü dere boyunca devam eden fay çevresinde yüzeylemekte olup, yaşı Kuvaterner ?-günceldir. MTA tarafından güneyden kuzeye doğru yapılan sondajlarda (Sırasıyla 1, 6. 7, 5, 4, 3 ve 8 nolu sondajlar) görülmektedir ki traverten ile Üst Miyosen-Pliyosen biriminin kalınlığı ve dolayısıyla kaynak konumundaki metamorfik birimin yüzeye uzaklıkları değişmektedir. 1 nolu sondajda travertenin kalınlığı 46 m ve Üst Miyosen-Pliyosen biriminin kalınlığı 175 m, 5 nolu sondajda, 38 m ve 15 m, 4 nolu sondajda 18 m ve 55 m, 3 nolu sondajda 10 m ve 118 m, 8 nolu sondajda ise 10 m ve 87 m dir. Bu durumda 1 ile 6 ve 4 ile 3 arasında bir blok düşmesi, 6, 7, 5 ve 4 deki metamorfik temelde bir yükselme görülmektedir.

Şek. 3- Jeoloji haritası

Traverten-Tufa Çökellerinin Özellikleri

Kırşehir traverten-tufa çökelleri şehir merkezindeki Kusdili ve Kavabası mahallelerinde, kuzeydoğu-güneybatı yönlü bir acılma catlağı boyunca depolanmıs ve sırt tipini almıstır. Sırtın uzunluğu vaklasık 800 m. genisliği 10-30 m, yüksekliği ise 2-4 m dir. Minerallerce zengin sıcak yer altı suyunun etkisiyle kaya rengi kırmızımsı, kahverengi, sarı, mavi, vesil, turuncu, bej, beyaz ve siyahımsı renklerde olmuştur (Levha-I, şek. 1). Traverten sırtının ortasında bir yarık bulunmakta ve bu yarığa paralel konumda laminalı ve ince tabaka-II. sert ve sik dokulu kristalin kabuklar mevcuttur (Levha-I, şek. 2 ve 3). Yarığın her iki yamacında mikroteras havuzları (Levha-I, şek. 4) ve vamaclarda ince tabakalı ve laminalı kabuklar ile gözenekli, süngerimsi tufa depolanmistir. Tufa icerisinde yuvarlak, elipsoidal ve birleşik tüp şeklinde kalsit dolgulu gaz boşlukları bulunmaktadır (Levha-II, sek. 1).

DENTRİTİK YAPILARIN VE KRİSTAL DE-METLERİNİN MİKROSKOBİK ÖZELLİKLERİ

Kırşehir sıcak su kökenli traverten-tufa çökellerinden alman örneklerin mikroskopik görüntülerinde, bunlar içinde milimetre ve santimetre boyutunda çalı benzeri yapılar olduğu görülmektedir. Bunlar; 1- Dentritik yapılar ile 2- Kristal demetleridir. Bu gibi benzer dentritik yapıların sıcak su travertenlerinde yaygın olarak bulunduğu Chafetz ve Folk (1984), Chafetz ve Guidry (1999) tarafından İtalya'daki çalışmalarda belirtilmiştir. Örneklerin X-Ray analiz sonuçlarında aragonit ve kalsit kristal yapısıyla birlikte iyot, fosfat, demir, klor, bor ve sodyum karbonat saptanmıştır.

Dentritik Yapılar

Dentritik yapılar; sırtın her iki yamacında oluşan sarı, kahverengi, yeşil, mavi, kırmızımsı, bej renkli laminalı ve ince tabakalı traverten kabukları ile mikroteras havuzlarında ve gözenekli, güngerimsi tufa içerisinde yoğun olarak bulunmaktadır. Bunlar 2-3 milimetreden 3-4 santimetreve kadar bovutlarda, kovu renkli, benekli ve mikritik agregatlı sekillerde (Levha-II, sek. 2), ot sekilli (Levha-II, sek. 3), tüvsü, kamıs sekilli (Levha-II, sek. 4), kabuk yüzeyi üzerinde büyüme konumunda odunsu bitki, kücük ağac dalı seklinde (Levha-II, sek. 5) görülmektedir. Kamıs, tüysü seklinde olanlara benzer dentritlerin ispanya'daki travertenlerde Bryum cf. (alg) kökenli olduğu Weijermars ve diğerleri (1986) tarafından belirtilmiştir. Dentritler arası açık renkli spari kalsit olup, bazı alanlar limonitlesme, demir ve fosfat içeriği dolayısıyla sarı, kahverengidedir. Bodur ve demeti, mikritik agregatlar seklinde olanların orta-iri kalsit kristalleri icinde, odunsu, ağaç dalı görünümünde olanların ise laminalı kabuk yüzeyi üstünde büyüme konumunda ve tabaka ici kalsit kristalleri icinde görülmektedir (Levha-II, şek. 6). Jones ve Renaut (1995) Kenya'daki çalışmasında dentritik yapıları, kristal olmayan tüysü dentritler olarak tanımlamıstır.

Kristal Demetleri

Kristal demetleri, daha yoğun olarak çatlağa paralel laminalı traverten kabukları ile sırtın her iki yamacındaki ince tabakalı ve laminalı kabuklarda bulunmaktadır. Kristal demetleri, dentritlerden farklı olarak kamış demeti gibi, yelpaze, ışınsal şekilli ve daha uzun boyludurlar. Kamış demeti gibi olanların 5-8 cm, yelpaze ve tüy şekillidir (Levha-III, şek. 1). Dallar arası spari kalsittir. Işınsal, lifsi kristal demetleri (Levha-III, şek. 2) ve yelpaze şekilli kristal demetleri şeklinde olanları vardır (Levha-III, şek. 3), Jones ve Renaut (1995) tarafından Kenya'daki benzer kristal demetleri skandulitik dentritler olarak tanımlanmıştır.

OLUŞUMU VE DİYAJENEZİ

Traverten-tufa çökelinin kalınlığı ya da depolanma miktarı temeldeki mermer kütlesinin kalınlığı ve karakteri ile yakından ilişkilidir. Yapılan sondajlarda travertenin kalınlığı ve altta yer alan mermerin yüzeye olan uzaklığı farklıdır. Masif ve kalın mermer olan temel kayadan gelen bikarbonatça zengin sıcak su, daha kalın traverten depolamıştır.

Hidrostatik basınç daha az olduğunda ve az su gelimivle, varıklara paralel konumda olan sert ve sık dokulu. laminalı ve ince tabakalı traverten kabukları gelismistir. Hidrostatik basıncın yüksek, suyun fazla, calkantılı ve ani CO, kaybının olduğu zamanlarda ise gözenekli tufa depolanmıştır. Dentritik yapılar mikroteras havuzlarında uvgun ortamda olusmustur. Taramalı elektron mikroskop görüntüsünde bunların kalsitleşmiş alg filamentleri olduğu görülür (Levha-IV, şek. 1, 2 ve 3). Karbonat kristallerinden oluşan bu filamentler bir tür yeşil alg olan Schzotrix cf. ve Bryum cf. (Nevbahar Atabey ile sözlü görüsme) algleridir. Algler kalsiyum bikarbonatca zengin sıcak yer altı suyu içindeki CO, ile beslenmekte ve yaşamalarını sağlamaktadır. Daha sonra alg filamentleri çevresinde kalsit kristalleri yoğunlasmakta ve karbonat cökelmesi gerceklesmektedir. Filamentin ortasında bir tüp ve tüpün iç ve dış kısmında bıçak şekilli kalsit kristalleri oluşmaktadır. Daha sonraki diyajenetik evrede bu tip olusumlar dentritik ve kristal demetleri seklinde bir yapı olusturmaktadır. Her kalsiyum karbonat kabuk yapısı tamamlandıktan sonra ikinci, üçüncü ve sonraki laminalı kabuk yapılarına uygun olarak, tabakalı sekilde dentritik ve kristal demet yapılı tabakalar oluşmuştur (Şek. 4) (Levha-IV, şek. 4 ve 5).

Şek. 4- Dentritik ve kristal demet yapılı kabukların oluşumunu gösteren model

Love ve Chafetz'e göre (1988) bu tabakalı oluşumu, neomorfizma sonucunda olduğunu, dentritler üzerinde kristaller, bu kristaller de ceksenleri boyunca üst üste büyüyerek kaba ve en sonunda sütunsu kristalleri (Şek. 5, 6). Sonra da Levha-IV, şek. 5 ve 6'da görüldüğü üzere diyajenezin ileri safhasında inklüzyonlu ve tabakalı kristal yapılan oluşmaktadır. Jones ve Kahle (1986, 1993) alg filamentlerinin

Şek. 5- Asiküler lifsi, kaba prizmatik ve kaba pürüzlü kristal oluşumu (Braithwaite, 1979'dan).

kalsitleşmesiyle oluşan kristal çalı yapılarını incelemistir. Dentritik ve kristal vapılarının ortasında birincil iğnemsi kristaller ile onu dik kesen ikincil dalların, sonradan ikincil iğnelere dik üçüncü dalların geliştiğini belirtmiştir. Pentecost (1990) ise sıcak sularda oluşan dentritik yapıların oluşumunu, mikroyapılar üzerindeki sivri uclu tümsekcikler üzerinde kristallerin tercihli olarak büyümelerine yorumlamıştır. Kalsitleşmiş demetler laminalı kabuklara paralel dizilim gösterirler. Mikroskop görüntülerine bakıldığında, daha eski kaba kristaller üzerinde lifsi, küçük, ışınsal kristaller oluşmuştur. Lifsi kristallerin c-eksenleri boyunca büyümesiyle iri ve kaba prizmatik kristaller, bu kristallerin de gelişmesiyle süper kristaller oluşmuştur (Şek. 6). Traverten sırtının yamacında zengin mineralli sıcak suyun bıraktığı cökeller değisik renkler göstermektedir (Levha-IV, şek. 6). Bunda oksitlenme ve buharlaşmanın etkisi olmuştur.

Şek. 6- Neomorfizma ile kaba, sütunsu kristallerin oluşumu (Love ve Chafetz, 1988'den)

TARTIŞMA VE SONUÇLAR

Minerallerce zengin ve kalsivum bikarbonatca doygun sıcak yer altı suyunun yeryüzüne ulaşması ve bünyesindeki CO, gazını kaybetmesi sonucunda kalsiyum karbonat cökelmis ve diğer traverten olusumlarında olduğu gibi Kırsehir traverteni tufası depolanmıstır. Ancak, Kırsehir travertenleri tufa olusumunda yesil alg türü Schrotrix sp. etkin rol oynamıstır. Özellikle mikroteras havuzlarında suda erimis olan CO, nin daha yavas uzaklasması, alglerin mevcut CO₂ yi kullanmalarına ve sonrasında karbonat cökeltmelerine neden olmustur. Sırtın her iki tarafındaki vamaclarda CO2 in sudan yavaş uzaklaşması, dentritik yapıların oluşmasını sağlayan yeşil alglerin beslenmelerine zemin hazırlanmıştır. Dentritler nisbeten yatay konumlu alanlarda ve mikroteras havuzlarda olusmustur. Mikroorganizma etkinliği için az eğimli yüzeylerin olması gerektiğini Guo ve Riding (1992) ve Guo ve Riding (1998) çalışmalarında belirtmişlerdir. Kristal demetleri ise yarıklara paralel konumlu laminalı kabuklarda ve sırtın her iki yamacındaki kabuk olusumlarında gelismistir. Kırsehir traverten-tufa çökellerinin oluşumunda algal etkinliğinin olması, sonucta dentritlerin olusmasını sağlamıştır. Guo ve Riding (1994) İtalva'daki sıcak su travertenlerinde duravlı karbon izotoplarına davanarak bu gibi yapıları mikrobiyal kökenli, Pentecost (1990) ise Wyoming sıcak su traverten çalılarının Syanobakteri kökenli, Chafetz ve Folk (1984) de bakteri kökenli olduğunu belirtmislerdir. Kırsehir traverten-tufa çökelleri içinde X-Ray analizlerine göre saptanan fosfat, iyot, klor, bor ve sodvum karbonat temel ve cevre kavalardan vikanarak gelmis olabilir. Traverten-tufa kütlesinin her iki vamacında daha cok tufa özellikli oluşumların depolanmış olması, yüksek hidrostatik basıncın ve fazla ver altı suvu geliminin olduğunu, suyun calkantılı akması sonucunda ani CO, kaybının olduğunu göstermektedir. Sırt ortasındaki yarıktaki tabakalı kabuklar ise hidrostatik basıncın düstüğünü. vavas ver altı suyu gelimi ve yavas CO, kaybı olduğuna isaret etmektedir. Su miktarının az olması yavas cökelmeye neden olmus ve zamanla suyun şiddetinin tamamen yitirmesivle de traverten-tufa kütlesi ortasındaki varık karbonat çökelimiyle tıkanmıştır.

Yayına verildiği tarih, 21 Kasım 2001

DEĞİNİLEN BELGELER

- Altunel. E., 1996, Pamukkale travertenlerinin morfolojik özellikleri, yaşları ve neotektonik önemleri: MTA Derg. 118. 47-64.
- ve Hancock, 1993, Morphology features and tectonic setting of Quaternary travertines at Pamukkale, western Turkey: Geology J., 28. 335-346.
- Atabey, E., 2002, Traverten içi oolit ve pizolit oluşumu. MTA Derg.. (Baskıda)
- Braithwaite, C. J. R. 1979. Crystal textures of recent ' fluvial pisolites and laminated crystalline crusts in Dyfed, South Wales: J. Sed. Petrol. • 49, 181-194.

- Chafetz. H. S. ve Folk, R. L., 1984, Travertines: Depositional morphology and the bacterially constructed constituents: J. Sed. Petrol.. 54. 289-316.
- ve Guidry. S. A., 1999, Bacterial shrubs, crystal shrubs, and ray-crystal shrubs: bacterial vs. abiotic precipitation: Sedimentary Geol., 126, 57-74.
- Didik, S. ve Tekin, A., 1995. Kırşehir-Terme 8 sıcaksu sondajı kuyu bitirme raporu, MTA Rap. no: 9834, (Yayımlanmamış).
- Ekmekçi, M.; Şimşek, Ş.; Yeşertener, C.; Elkhatip, H. ve Dilsiz, C., 1995, Pamukkale sıcak suların traverten çökeltme özelliklerinin CO₂ kaybı çökelme kinematiği ilişkileri açısından irdelenmesi: Yer bilimleri. 17, 101-113.
- Evans, J. E., 1999, Recognation and implications of Eocene tufas and travertines in the Chadron formation. White River Group. Badlands of South Dakota: Sedimentology, 46, 771-789.
- Ford, T. D. ve Pedley, H. M., 1996, A review of tufa and travertine deposits of the world: Earth-Science Reviews, 41. 117-175.
- Guo, L. ve Riding, R., 1992, Aragonite laminae in hot water travertine crusts, Rapolano Terme, Italy: Sedimentology, 39, 1067-1079.
- ve —, 1994, Origin and diagenesis of Quaternary travertine shrub fabrics. Rapolano Terme, central Italy: Sedimentology. 41, 499-520.
- ve _____, 1998, Hot-spring travertine facies and sequences, Late Pleistocene. Rapoline Terme, Italy: Sedimentology, 45. 163-180.
- Jones, B. ve Kahle, C. F., 1986, Dentritic calcite formed by calcification of algal filaments in a vadose environment: J. Sed. Petrol., 56, 217-227.
- ve , 1993, Morphology, relationship, and origin of fiber and dentrite calcite crystals: J. Sed. Petrol., 63, 1018-1031.

- Jones, B. ve Renaut, R. W., 1995, Noncrystalographic calcite dentrites from hot-spring "deposits at Lake Bogoria, Kenya: J. Sed. Research, A65, 154-169.
- Julia, R., 1983, Travertines: Carbonate depositional environments (Ed. By P.A Scholle, D.G. Bebout and C. H. Moore). Tulsa, Okiahoma: Am. Ass. Petrol. Geol. Spec. Publ., 33, 64-72.
- Kara, H., 1991, 1/100 000 ölçekli açınsama nitelikli Türkiye jeolojisi haritaları serisi, No: 47, Kırşehir G18 paftası: MTA yay., Ankara.
- Love, K. M. ve Chafetz, H. S., 1988, Diagenesis of laminated travertine crusts, Arbuckle Mountains, Okiahoma: J. Sed. Petrol.. 58, 441-445.
- Özmutaf, M. ve Didik, S., 1992, Kırşehir-Terme kaplıcası, Terme-4 ve 5 sıcak su sondajı kuyu bitirme raporu: MTA Rap., no: 9330. (Yayımlanmamış).
- Pedley, H. M., 1990. Classification and environmental models of cool freshwater tufas: Sedimentary Geol., 68, 143-154.
- Pentecost, A., 1990, The formation of travertine shrubs: Mammoth Hot Springs, Wyoming: Geol. Mag., 127, 159-168.
- Pentecost, A.: Bayan, S. ve Yeşertener, C., 1997, Phototropik microorganisms of the Pamukkale travertine, Turkey; their distribution and influence on travertine deposition: Geomicrobiology Journal, 14, 264-283.
- Tekin, E.. Kayabalı, K. ve Ayyıldız, T., 2000, Evidence of microbiologic activity in modern travertines: Sıcakçermik geothermal field, central Turkey: Carbonates and Evaporites, 15, 19-27.
- Weijermars, R., Mulder-Blanken, C. W. ve Weigers, J., Growth rate observation from the mossbuilt Checa travertine terrace, central Spain: Geol. Mag., 123, 279-286.

LEVHALAR

LEVHA-I

- Şek. 1- Traverten-tufa kütlesinin doğu kanadının görünümü. Kuşdili mah.
- Şek. 2-3- Traverten-tufa kütlesi sırtı ve sırtın ortasındaki yarık (y), sırt yamacı (Y) ve yarığa paralel konumunda laminalı ve ince tabakalı traverten kabuk yapıları (Tk).
- Şek. 4- Traverten sırtının yamacında gelişen mikroteras havuzlan.

Şek. 1

Şek. 2

Şek. 4

LEVHA-I!

- Şek. 1- Traverten-tufa kütlesi yamacında çökelmiş tufa çökeli içinde gelişmiş birleşik tüp yapıları (Bt) ve laminalı kabuk (Lk)
- Şek. 2- Benekli (B) ve mikritik agregatlı (Ma) dentritik yapıların mikroskop görüntüsü (6X)
- Sek. 3- Ot şekilli dentritik yapıların (oç) mikroskop görüntüsü (6X)
- Şek. 4- Tüysü şekilli dentritik yapıların mikroskop görüntüsü (6X)
- Şek. 5- Laminalı kabuk yüzeyinde (Ky) büyüme konumunda küçük ağaç dalı şekilli (aç) dentritik yapılar (6X)
- Sek. 6- Küçük ağaç dalı (Ad) ve mikritik agregatlı (Ma) dentritik yapıların mikroskop görüntüsü (6X)

Sek. 1

Şek. 2

Şek. 3

Şek. 5

Şek. 4

Şek. 6

LEVHA-III

- Şek. 1- Yelpaze şekilli kristal demetinin mikroskop görüntüsü (6X)
- Şek. 2- Işınsal, lifsi kristal demetinin mikroskop görüntüsü (6X)
- Şek. 3- Yelpaze şekilli, ışınsal kristal demetinin mikroskop görüntüsü (6X)

LEVHA-IV

- Şek. 1-2-3- Kalsifiye olmuş alg filamentlerinin (Af) SEM görüntüsü
- Şek. 4- Laminalı kabuk (Lk) üzerinde büyüyen lifsi kristaller (K) ile onun üzerinde büyüyen prizmatik kristaller (Pk)
- Şek. 5- Lifsi (L), prizmatik (P) kristallerin mikroskop görüntüsü (6X)
- Şek. 6- Sıcak yer altı suyunun bünyesindeki farklı minerallerin yol açtığı çeşitli renklenmeler

